UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Repudianda vel abstinenda hæreditate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

b POMA. ¶ Tēpus conficiendi. Quid autem ſit in herede vſu-
rarij, an ipſe propter non factum inuentarium teneatur in reſti-
tuendis vſuris vltra vires hereditarias, vide de hoc Bal.conſil.
cclxxviij.in j.par. vide Cu.conſi.lxxiij. ⁊ aliquid per Felin. in c.j.de
cōſtit. ⁊ in c.qm̄.verſ.fallit quinto.de pba.in c.v.verſ.fallit primo.
de preſcript. Rom.conſil.cclxxvj.in x.dubio. ancha.in c.canonum
ſtatuta.de conſtit. ⁊ in c.poſſeſſor malefidei.de regul.iur.in vj. ⁊ in
c.peccatum.eo.tit. ⁊ vide Felin.in c.cum contingat.de offi. deleg.
Alex.cxlviij. ⁊ ange.in l.in teſtamento.ſ.de teſtament. milit. Cepol.
caut.ſua.xxiij. Pau.de Ca.conſ.clxiij.in j.dub. vbi ponit, an he-
res non conficiens inuentarium, teneatur fideicommiſſario vltra
vires hereditarias, vide Rom.in conſ.cclxxvj.in x.dub.

c POMA. ¶ Scdo not.penam. Not.tamen quod iſte pene non
haberent locum contra heredem vſurarij non conficiētis inuen-
tarium, quia non tenetur vltra vires hereditarias. Ita ancha.conſ.
cccxij.incip.prima facie videtur quod ſic, ⁊ Fed.cōſ.xxj. ⁊ ad iſtud
not.Bar.hic vide Alex.conſ.lxx.vol.iiij.

d ¶ Magis equa. Adde quod idē voluit Bal.conſ. ccccxxiiij.iiij.
vo. ⁊ ibi etiam ponit quod ſi heres neſcit ſcribere, quod ſufficiat
generalis ſubſcriptio notarij pro ipſo herede. Adde etiam quod
Bal.conſ.clxj.lib.j.conſuluit, ſi mos patrie eſt non ſeruare laqos
legum, innouando heredes per imprudentiā, ſcilicet, non ſubſcri-
bere inuentarium, ⁊ quod non ſint teſtes adhibiti loco legata-
riorum, ⁊ creditorum, ⁊ quod non fuerint nominatim citati, quod
non tenentur heredes vltra vires hereditarias, ſi alias ſine frau-
de fecerint inuentarium ſecundum morem patrie.

e P. PAV. P. ¶ Modica ſolennitas. Vide que habes ad Bar.
in l.j.in fin.de vend.inſpi.

§. Et hec quidem.

Hic incipit iiij.pars princi-
palis iſtius l. Qui vult tem
pus ad deliberandum a principe, conſequitur annum ab alio iu-
dice, nouem menſes ad plus, nec ſepius conceditur.h.d. Op.de l.
cum antiquioribus ſ.eo. Solu.ibi quidā dicunt, quod hec cor-
rigit illā, vt videbitis in vlti.gl.preſentis.l. Tu vero dicas, quod
qn̄ deliberatio non petitur, illa l.in nullo corrigitur, ſecus qn̄ de-
liberatio petitur, quia per l.illam ſtatuebatur annus, hodie vero
iudex inferior a principe non poteſt dare vltra nouē menſes, per
hunc §. Opp. ⁊ videtur quod iſta deliberatio ſit ſepius conceden
da. vt l.j.§.ſi cui.vt legat.not.cauea. Sol. Illud, quia teſtator ſic
diſpoſuit. Oppo.tertio de l.iij.ſ.de iure delibe. Solu.quidam di-
cunt quod hec corrigit illam. Vel dic ⁊ iſta eſt vera, quod intra
tempus ſtatutum hoc §.poteſt tempus ſepius cōcedi, ita tamen
quod vltra iſtud tēpus non excedat, ⁊ ſic debet intelligi iſta l.⁊c.

1 ☞ Tacens quando habeatur pro adeunte, vel repudiante.
2 Heres quando teneatur vltra vires hereditarias.
3 Tempus conficiendi inuentarij, currit a die adite hereditatis.

§. Sin autem hoc aliquis.

Qui pe-
tit tēp⁹
ad deliberandum, licet inuentarium cōfecerit, ⁊ hereditatē adie-
rit vel non repudiauerit, creditoribus inſolidum tenetur, nec fal
cidiam detrahit, ſi repudiauerit res hereditarias, perfecte reſti-
4 tuet.h.d.vſque ad §.notiſſimum. † Dicit hic, quod qui non adi-
uit, ſꝫ tacuit intra tempus datum ad deliberandum, habetur pro
adeunte, contra ff.de acquiren.here.l.quamdiu. Quidam dicunt
quod iſtud haber locum quando in conceſſione tēporis hoc fuit
adiectum, vt tacens habetur pro adeunte. Alij dicunt, quod illa
corrigitur per iſtam, ⁊ hoc tenetur hic in gl. In l.contraria Glo.
dicit quod ſi eſt tempus ſtatutum ad petitionem creditoris tunc
tacens habeatur pro adeunte. Hic eſt caſus hic. Ratio, quia cre
ditoris intereſt, vt habeat quem conueniat. Sed ſi tempus ſta-
tuitur ad petitionem ſubſtituti, tunc ſi tacet, habetur pro repu-
diante, vt l.contraria. Ratio, quia ſubſtituti intereſt, vt habea-
tur heres prius pro repudiante vt ipſe poſſit adire. Et hanc ſol.
tenet Dyn. ⁊ etiam Cy.hic, quod puto verum, ⁊ notabile. ¶ Sed
contra hoc oppo.quod immo per curſum temporis trium men-
ſium, habeatur pro repudiante, vt ſ.ea.l.§.j. Solu. quod hic dici-
tur non habetur pro repudiāte, loquitur in herede, qui tacuit, ſꝫ
ſi aliqd dixit, puta credo quod mihi non expediat, vel ſimilia ver-
ba, tunc habetur pro repudiante concurſu triū menſiū, vt in con
trario, ⁊ hanc materiam pleniſſime expediui in l.ſi quis.ff.de iur.
a deliber. Scdo opp.de legat.l.ſi vniuerſe. Sol.tria ſunt iura†, que-
dam ſunt iura antiqua, ⁊ ſcdm illa tenetur heres creditoribus in-
ſolidum, legata vero non debētur, niſi vſqꝫ ad vires patrimonij,
vt d.l.ſi vniuerſe. Quoddam eſt ius codicis, ⁊ ſcdm hoc ſi non pe
tit tēpus ad deliberandum ⁊ inuentarium confecit, non tenetur
creditoribus nec legatarijs vltra vires hereditatis, vt ſ. ea.l. §. ⁊
ſi prefatā. Si vero petijt tēpus ad deliberandum, ⁊ inuentarium
fecit, tunc habent locū iura antiqua, vt creditoribus teneař inſo-
lidum, cōtra legatarios vtatur falcidia vt hic, in verſ. ſin autē hoc
aliquis. Si vero inuentarium non fecerit, ſiue petierit tempus
ad deliberandum, ſiue non, creditoribus tenetur inſolidum, ⁊ cō-
tra legatarios non vtitur falcidia, vt ſ.eo.l.§. ſin vero poſtquam.
Et in ver.quis autem temerario, tamen legatarijs nō tenetur vl-
tra vires hereditarias, vt j.d.l.ſi vniuerſe.cum ſi. Tertium eſt ius
authenticorum, quo iure ſi inuentarium non fecit, tenetur credi-
toribus ⁊ legatarijs inſolidum, vt j.ad leg.falcid.authent.ſꝫ cum
3 teſtator. ¶ † Querit gl.quando quis petit tempus ad delibera-
dum, vtrum tempus conceſſum ad confectionem inuentarij cur-
rat, elapſo tempore dato ad deliberandum, quicquid gloſ.dicat,
veritas eſt, quod iſtud currit a die adite hereditatis, vt ſ.§.ſin ve-
ro poſtquam. Unde ſi intra tempus datum ad deliberandū ad-
iuit intra illud tempus, quo adiuit, incipit currere, ⁊c.

§. Notiſſimum.

Hec eſt vltima pars, in qua im-
perator ponit vnam ſuam con-
cluſionem, breuiter dicit. Hec l. omnia que in alijs conſtitutioni-
bus continebantur, complectitur, ⁊ priuilegium militum in ſuo
1 robore remanet, hoc dicit. ¶ † Quero, vtrum per hanc conſtitu-
tionem ſit derogatum.l.cū antiquioribus ſ.eo. Ueritas eſt, quod
non quando tempus ad deliberandum non eſt expreſſe petitum,
vt dixi vobis ſ.in §.proxim. ⁊ probatur j.de cad.tollend.§.in no-
2 uiſſimo. ¶ † Quero, vtrum quod hic dicitur, quod priuilegium mi-
litis durat, hodie ſit correctum? Glo.videtur dicere quod ſic per
authent.de her. ⁊ falcid.§.fin. Quod an ſit verum, dicam vobis in
authē.ſed cum teſtator j.ad l.falcid. Iſtud eſt vtile ſcire propter
a eccleſiaſticas[a] perſonas, quia eccleſiaſtice perſone debent habe-
re priuilegium militis, vt l.ſacroſancta.ſ.de epiſcop. ⁊ cleri.not.in
l.miles.in princ.ff.de re iudi. ⁊ ſecundum hoc, ſi eccleſia, vel preſ-
b byter[b] adiret hereditatem ſine beneficio inuentarij, non tenetur
vltra vires hereditarias, ſicut miles, ideo eſt videndum an lex ſit
correcta. Dicam tibi in authen.ſed cum teſtator, ſi recordabor.

ADDITIONES.

a ¶ Eccleſiaſticas. Adde Alexand.hoc in effectu vult quod eccle-
ſia non conficiens inuentarium non teneatur vltra vires ⁊ quod
poſſit petere reſtitutionem in integ. quod cōtrarium voluit Al-
ba.conſ.xxxiiij.j.vol. ⁊ ij.vol.conſ.lxxiiij.in fi.in quo conſ. cōcludit
etiā clericū teneri ad confectionem inuētarij. Et tū videri text.in
c.eccleſia.vt lit.pend. ⁊ ibi probare Ioan.And. ⁊ Hoſt.quod cō-
ſtitutiones legales generaliter diſponētes lꝫ penā adijciant ha-
beāt locū in foro canonico etiā cōtra clericos ⁊ eccleſias, ex quo
contrarium non reperitur cautum de iure canonico. ⁊ preſertim
dicit hoc procedere, quādo l.penalis pōt ſe habere, quo ad eccle-
ſiā quo ad commodū ⁊ incommodum, ⁊ qđ ll.loquentes de inuen-
tario habeant locum de iure canonico, dicit eſſe tex.in c.Raynal-
dus, de teſta.vt dixi. dicit eſſe ſpeciale in eccleſia, vt non teneatur
eo qꝛ hereditas intelligitur delata eccleſie, inquantum nō ſit one-
roſa, ne indirecte alienentur bona ipſius. argumen.authen.ſi qua
ſ.de ſac.ſan.eccl.

b P. PAV. P. ¶ Vel preſbyter. Vide Barb.in c.j.de teſt.

---

a De repu.a vel abſtinen.hæreditate. Rub.XXXI.

ADDITIO.

a P.PAV.P. ¶ De repudiāda. Circa materiam nota caſum
qui repudiat hereditatem non ſolum priuatur hereditate
etiam omnibus bonis quocunqꝫ titulo ad eū deuoluti-
tuentem fauore fiſci, vide Bar.per illū tex.in l.heredes.
ni agro deſer.lib.xj. ⁊ ibi etiam Alex.in addi.ponit an repudiata
hereditate, intelligatur tacite repudiatum officium executionis
vel econtra.

LEX I.

SI paterna. Filius, qui abſtinuit, ſi in
domo pris ex iuſta cā mo-
ratur nō videtur ſuam abſtentionē reuocare.h.d.
a No.qđ filius habitando in domo patris, non videtur
gerere pro herede, niſi probetur qđ ex alia cauſa
b rit[b]. Contra hoc oppon.ſ.ti.j. Gl.dicit hoc ſi-
le eſt in filio ſuo, ſecus in extraneo, ſeu filio emācipato.
eſt verum ſic ſimpliciter. Nā ille actus, q in extraneo induci-
tionem, ille actus in ſuo inducit immiſſionē, vt l.cū domi
ff.eo. Uñ poſſidere domū, codē modo in ſuo, ⁊ in herede
inducit pro herede geſtionē. Nō ob.l.j.ſ.ti.j.qꝛ ibi loquitur
cipato, qui non poterat adire de iure ciuili, vñ per nullum
extraiudiciarium pōt induci agnitio bono.poſſeſſionis,
xi. Opp.poſt quam filius repudiauit, nullo modo pōt eſſe
vt l.ſicut.j.eo. Sol. Contrariū loquitur in extraneo.ſed filius
pōt ſuam abſtentionem reuocare, vt j.eo.l.fin. ⁊ iſtud eſt qđ
dubiū in l.noſtra, Opp, ad l.noſtram, de l.ſi ſeruū.§.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol. Ibi loquitur in filio, qui aliquid ſurripuit, propter quod priuatur beneficio abſtinendi, ſecus ſi non ſurripuit.

ADDITIONES.

a ¶ In domo patris. Adde qđ Odofr. ⁊ Bal. exemplificauit in filio, qui tenebat domū obligatā ꝓ dote matris qđ Pau. de Caſtr. intelligit verū ſi filius propria authoritate poterat accipere, vt quia eſſet data licentia apprehendendi in inſtrumēto iuxta l. iiij. ſ. de pignor. ſecus ſi non poterat qꝛ tunc videtur tanquam heres feciſſe, ⁊ vt creditor occupādo ꝓpria authoritate deliquiſſet. l. qui ratiario. ff. de pigno. actio. Sed quid ſi ſit ſtatutum prout eſt florentie, qđ ſi ille, cui delata eſt hereditas etiā paterna, ſi aliqua bona tenuerit, etiam ex alia cauſa. ⁊ non obſtante qđ aliam cauſam habeat. dicatur adiuiſſe, dicit Paul. hic qđ debet adire iudicē, ⁊ facere ſibi per iudicem aſſignari, nec tunc incidit in ſtatutū, quia eſſet ſibi iniurioſum ſi vellet hoc auxiliū auferre, tamē ipſe Pau. in l. ſi ſeruum. in vltimis verbis. ff. de acquir. hered. dicit qđ debet fieri repudiatio ad obuiandū fraudibus, ⁊ hoc facto poterit occupare bona hereditaria ⁊ non nocebit ſtatutum, qđ etiam occuparet authoritate curie antequā repudiaret expreſſe, ⁊ ibi dicit eſſe caſum expreſſum, ⁊ menti tenendū. Ad hanc l. facit quod conſuluit Bald. quod licet auus alimentet nepotes, non tamen per hoc videatur adiuiſſe eorum hereditatem maternā, eius conſilio cccccxxiiij. vol. iiij. Et quando filius habitando domum patris dicatur gerere ſe pro herede, vide Bald. conſil. clxxxvij. iiij. vol. ⁊ omnino vide Ang. conſil. lxiiij. inter conſilia Bald. v. lib.

b P. PAV. P. ¶ Cauſa fecerit. Ad hoc faciunt not. per Alexand. per illum text. in l. qui iure familiaritatis. ff. de acquir. hered.

LEX. II.

1 ☞ Filius, qui ſe abſtinuit ab hereditate paterna, ſi poſtea emit fundos paternos, quando videatur ſuam abſtentionē reuocare.

2 Filius qui primo emerat fundos paternos, ſi ſe poſteaimmiſcuit hereditati paterne, poteſt hypothecaria conueniri.

SI paterna. Qui poſt abſtentionem bona paterna bona fide emit, non videtur ſuam abſtentionem reuocare. hoc dicit. Opp. eo. ff. l. ſi is

1 qui in bonis. Solu. Si. † filius ſe abſtinuit ab hereditate paterna emendo poſtea res paternas bona fide, non videtur ſuam abſtentionem reuocare, vt hic, ſecus ſi mala fide, vt ibi a contrario ſenſu colligitur, que mala fides preſumitur ex tribus. Primo ſi emit

a omnia[a] bona, vt d. l. ſi is qui bonis. ff. eod. ⁊ l. omnes. ſ. lucius. ff. de his que in fraud. cred. Item ſi emit per interpoſitā perſonam, vt ibi, ⁊ arg. ſ. de na. lib. l. iij. Item ſi hoc factum fuerit incōtinenti poſt abſtentionem, vt l. ſi ventri. ſ. fin. ff. de priui. credi. Tene

2 menti, quia quotidiana ſunt iſta. ¶ Quero † quid ſi immiſcuit ſe paterne hereditati ille, qui fundos paternos antea comparauerat a creditoribus. Gloſ. arguit pro ⁊ contra. finaliter determinat quod poſſit hypothecaria conueniri, quia in proprio nulla fuit emptio, vt l. ſicut. ſ. illud. quib. mod. pig. vel hypo. ſol. Certe illa lex modicum facit, niſi eam intelligas ſic, quod heres qui adiuit, preſumitur retro fuiſſe dominus a tempore mortis, vt l. heres quoque. ff. eod. ⁊ l. ſi ex re. ſ. fi. de ſtipul. ſer. de reg. iur. l. omnia fere. Ergo apparet fictione harum legum, quod ipſe emit rem propriam, plene dixi in l. ſi is qui bonis. ff. eod.

ADDITIO.

a ¶ Omnia. Adde quod Angel. idem dicit. ſed ſolum melior. allega. tex. in l. ſumma cum ratione. in princ. ff. de pecu. ſequitur Ful. hoc idē no. Ang. in l. omnes. ſ. lucius. ff. de his que in frau. cred. ⁊ melius probatur ex not. per gloſſ. ⁊ Bart. in l. nomen. ſ. j. de leg. iij. ⁊ per Bald. in l. j. ſ. ſi quis in fraud. pa. ⁊ in l. ſi vnquam. de reuocat. do. ⁊ in l. j. qui bo. ce. poſ. vbi concludunt, quod per alienationem maioris partis bono. etiam particulariter factam, reſultat ſuſpicio in caſu que reſultaret per alienationem omnium bonorum. Et de iſtis fraudibus, vide per Bald. hic, ⁊ per Bartol. in l. poſt contractum. de donat. ⁊ per Bald. conſil. cxxxiiij. iij. vo. vbi etiam dicit, quod per venditionem omnium bonor. vel maioris partis inducitur fraus.

LEX III.

1 SVus heres. Qui dicit teſtamentum nullū, videtur adire ⁊ inutilis tranſactio nō habet vim pacti. hoc dicit. † No duo, que dixi in ſummario. Primo. quod qui dicit nullum, videtur adire. Cōcordant. ff. de bon. poſ. l. cum quidā. quod plene dic. vt ibi dixi. Secūdo not. quod tranſactio, que non valet iure tranſactionis, nō ha

2 bet vim pacti. Vidiſtis ſ. de tranſac. l. ſi cauſa cognita. Oppon. † de l. poſtꝙ liti. ſ. de pac. Gl. ponit hic plures ſolu. Breuiter text. ſoluit contrariū ibi renūciauit volens remittere ⁊ donare, hic vero voluit tranſigere, que tranſactio cum non valeat, non habet vim pacti, vt d. l. ſi cauſa cognita. ⁊ quod ibi Cyn. not. ſ. de traſac.

LEX IIII.

1 ☞ Repudiatio quando preiudicat repudianti.

a SIcut[a] maior. Sicut hereditatem repudiatam non poteſt quis adire, ita nec aditam repudiare. hoc dicit. Hec ſubtilis l. propter hoc vtilis. † Quero, que eſt ratio differentie inter repudiationem ⁊ confeſſionem. Gl. aſſignat plures ſolut. tene illam, quia confeſſio fit contra ſe confitentem, ideo ſibi preiudicat. Secus ſi fieret pro ſe, vt l. de etate. ſ. primo. de iterroga. actio. Sed hec repudiatio, de qua loquitur hic, fit pro ſe repudiante, ideo non ſibi preiu

2 dicat. Ita loquitur hic. † Hoc premiſſo oppon. ad primam partem. j. eo. l. fi. Sol. hec eſt regula, quod qui repudiauit, non poteſt adire, fallit in filio ſuo, vt j. eod. l. fin. Item fallit fauore vniuerſalis fideicommiſſi, vt l. nam quod. ſ. j. ff. ad Trebel. Item fallit ex ſpeciali priuilegio, per reſtitutionem in integ. vt ſ. ſi min. ab here. abſtin. l. j. ⁊ per totum. Item fallit in caſu l. cum hereditatem. ff. eo.

3 habuiſtis not. ſ. tit. j. in l. quidā elogio. ¶ † Venio ad ſecundā partem, ⁊ videtur quod hec repudiatio preiudicet repudianti, vt l. poſtquam liti. ſ. de pact. Sol. Gloſſ. fatetur contrarium, quod ei preiudicat, reſpectu eius, cum quo litigabat, cui renunciabat, vt in extraneo vt in contrario. ſecus reſpectu aliorum creditorum, Vide gl. ⁊ eam Iac. de Are. reprehendit. Aliud enim eſt renunciare liti, vt l. ꝯtria, aliud repudiare hereditatem, vt dic. Tu dicas eſſe aduertendum ad quid fit hec repudiatio, nam ſi quidem fit hec repudiatio ad commodum repudiantis, puta ne conueniatur a creditoribus, interrogatus an eſſet heres, dixit no, immo dixit repudio: tunc non preiudicat. Non enim voluit ſibi preiudicare, nec alijs prodeſſe, vnde vim pacti non habet. Ita loquitur hic qđ apparet ex q. glo. quam ſupra dixi. Sed ſi ipſe repudiat ad commodum aduerſarij, vt puta agebat petitionē hereditatis, ⁊ pendente iudicio dixit, renuncio huic hereditati, certe videtur pactum, ſicut renunciare liti, vt d. l. poſtquam liti. ⁊ ita loquitur gl. hic poſita. Ratio, quia hoc facit ad commodum aduerſarij, nam aduerſario prodeſt, ⁊ ſibi preiudicat. ¶ Itē oppon. de l. ſi filius. ff. de interrog. actio. vbi cōfitēdo ſe heredem ſibi preiudicat, licet prius repudiauerit. Sol. Ibi confeſſio fuit facta ad commodum aduerſarij, ideo ſibi preiudicat quantum ad aduerſarium. hic vero fiebat repudiatio ad commodum ſui repudiantis. Ita etiam debetis intelligere quod not. in l. vltim. ff. de interrog. actio.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Sicut. De materia huiꝰ l. vide Cepol. caut. ccxlix. ¶ Sicut adde quod lex eſt bona, ſecundum Pau. de Caſt. pro puellis que maritantur a fratribus, qui faciunt ſibi renunciare hereditatem paternam in locis, in quibus femine ſuccedūt, ſicut maſculi, nam ſi filia adiuerat vel ſe immiſcuerat, nam ſi poſtea dicit repudio ad inſtantiam fratris, nihil valet repudiatio, ⁊ ea nō obſtante poteſt partem ſuam a fratre auocare, ſed ſi dicat renuncio, ⁊ dono tibi partem meam, ⁊ omne ius quod habeo in hereditate paterna, bene tenet renunciatio. ⁊ hoc dicit menti tenēdum. Et idem voluit in l. ſi actione. ſ. de pact. ⁊ in l. pactum. ſ. de colla. vbi dixit, quod ſi ſunt plures fratres, ⁊ vnus renunciat alteri, quod per illam renunciationem videtur adiuiſſe ⁊ ſucceſſiue donare arg. l. illud. ff. de acquir. hered. ⁊ idem voluit conſil. cccviij. incipi. in Chriſti nomine, viſo puncto. ſed in hoc vlti. dicit Alex. quod Ioā. And. ſentit contrarium in addi. ad Spe. in tit. de teſt. ſ. j. in addit. inci. Vbertus. ⁊ idem ſentit Bal. in l. ſi defunctus. ſ. de ſuis ⁊ leg. per l. fuit queſtionis. ff. de acqui. her. Tu de primo dicto Pau. de Caſt. vide bal. cōſi. xlvj. iij. li. inci. verba īſtitutiōis.

LEX V.

PVpillorum. Pupillus ſine tutore repudiare non poteſt. hoc dicit. Opp. l. cum pupillis. j. reſpon. ff. de condi. ⁊ dem. Sol. Ibi loquitur de repudiatione tacita, hic de expreſſa.

LEX VI.

1 ☞ Hereditas materna repudiata per filium, an poſſit reuocari ſicut paterna.

2 Filius emācipatus, an habet in repudiatione bñficiū ſicut ſuus.

a SI quis ſuus. [a] Suus heres maior repudiās, pōt ſuā abſtētionē reuocare intra trienniū ante bona vēdita, ſꝫ minor, vel in vtili tēpore cōſtitutus, pōt etiā poſt triennium ⁊ poſt bona vēdita. hoc dicit hec notabilis, ⁊ ſingularis lex. ¶ Opponi. d e l. doli exceptio. ꝟſi. diuerſum. ff. de noua. Solut. Regula eſt, qđ de eo qđ quis facit intra quadriennium. qđ datur ad reſtitutionem petendā nō poteſt reſtitutio peti. fallit in caſu huiꝰ legis qui caſꝰ ſingularis eſt ſecun

Bart. ſuper ſecunda Cod. ff iiij

5 dum Dyn. ¶ † Quero hic dicitur de hereditate paterna. quid de
materna? Gl. dicit, quod ille qui repudiauit, poteſt reuocare in-
tra annum, vt ff. ad tertul. l. filij. communiter tenemus cōtrarium
nam ibi loquitur quādo non repudiauit, ſed dixit, nolo adire, que
verba ſunt extenſiua, ⁊ inducunt repudiationem curſu anni. Se
cus ſi ſimpliciter repudiaret, vt vidiſtis ſ. de iur. ⁊ fac. ign. l. ij.
2 ¶ † Item quero quid in filio emancipato. Glo. tua dicit idem, vt
ff. de col. bo. l. nonnunquam. Veritas eſt in contrarium, vt l. iij. de
iur. ⁊ fac. igno. Non obſt. l. nonnunquam, quia ibi non loquitur
in repudiatione, ſed in eo qui nolebat adire, vt ibi dixi. Quero,
3 hic loquor de hereditate paterna, † quero quid in hereditate aui
ta. Gloſſ. videtur dicere idem, vt d. l. nonnunquam. de coll. bo. ⁊
ego idem teneo, quia l. ſi quis. ff. de iur. deli. loquitur generaliter
in quolibet ſuo, vt ibi plene dixi, ⁊ materiam huius l. explicaui ti-
bi, ergo dic vt ibi.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Si quis. An iſta facultas reuocandi tranſmitta-
tur ad heredes, vide Alex. in l. ſi filius qui patri. ff. de vulga. ⁊ pu
pil. late Jaſ. in l. qui ſe patris. C. vnde li. ⁊ hic Aret. in l. ventre. de
acquir. hered. quod ad inducendum hanc reuocationem abſten-
tionis ſufficiat actus qui fieri non poteſt contra ius ⁊ nomen he
redis, non autem requiritur expreſſa reuocatio. Vide Alexan. ⁊
Mod. in l. j. ſ. de iure deliberandi contra Ange. ⁊ Pau. de Caſtr.
Item an poſt terminum poteſt reuocari quantum ad legitimam
vide Alexan. in l. quia poterat. ad Trebellia.

Quemadmo. teſta. ape. &c. Rub. XXXII.

LEX I.

a **Testamentum.** Teſtamentum[a] peti
tur aperiri, per offi-
cium iudicis, hoc dicit. Materiam huius l. dic vt tibi di
xi s. de edend. l. prima.

ADDITIO.

a Teſtamentum. Adde quod Pau. de Caſt. hic dicit quod nota-
rius rogatus de teſtamento nūcupatiuo poteſt compelli per iu-
dicem oſtendere teſtamentum illis qui petunt ſi eſt retinens, dū-
modo iurent quod putant ſua intereſſe ⁊ allegent aliquā iuſtam
cauſam, ita quod non petunt animo calumniandi vt j. eo. l. iij. ⁊
dabitur eis particule copia pertinentis ad eos, vt lege iij. ⁊ iiij. de
fi. inſtr. ⁊ hoc quia putat habere locum ſaltem vtile remedium
huius edicti, cum ſit eadem ratio.

LEX II.

1 ☞ Quando teſtamentum in ſcriptis aperitur, teſtes adhiberi
debent, ſi haberi poſſunt.
5 Teſtamentum in ſcriptis, quam fidem faciat, ſi teſtes ſunt mor-
tui, vel aliter haberi non poſſunt.

Testamenti. Teſtamentum debet aperiri ſe-
cundum conſuetudinē fori, vbi
ſit apertio ⁊ abſētibus teſtibus fit corā viris honeſtis.
1 hoc dicit. † Ad euidentiam debes ſcire quod aliud eſt publicare
de quo loquitur l. publicati. ſ. de teſtam. aliud eſt aperire, de quo
2 loquitur hic. † Primo quero hic vtrum teſtes quādo apertio ſit,
debeant adhiberi, certe ſic ſi poſſunt haberi, vt l. ſed ſi qs ex ſigna
3 torib⁹. ff. eo. tit. ¶ † Quero quid ſi teſtes haberi nō poſſunt, quia
mortui ſunt. Reſpond. iſtud non probat aliquid, quia eſt priua-
ta ſcriptura. vide gl. videte, vt alias dixi vobis, teſtamentum fa-
ctum in ſcriptis antequam veniant teſtes, ⁊ cognoſcant ſua ſigil
la. ⁊ deponant ſe interfuiſſe. eſt priuata ſcriptura, ⁊ nihil pbat:
ſed poſtq̄ teſtes venerint. ⁊ fuerit facta publicatio ſcdm formam
l. publicati. ſ. de teſt. tunc ſemper probat. Predicta ſunt vera, ſi
teſtamentū eſt ſcriptum manu priuata, ſecus ſi manu publica, li-
4 cet ſit i ſcriptis, vt ff. eo. l. tabularū. † Vltimo not. qđ i ſolēnitate te
a ſtamentorum inſpicitur locus,[a] in quo ſit ille actus, de cuius ſo-
lennitate queritur. Dixi plene in repetitione l. cūctos populos.
ſ. de ſum. tri. ⁊ fid. cath. Dixi etiam ſ. de teſta. in l. ſi non ſpeciali.

ADDITIO.

a ¶ Inſpicitur locus. Adde qđ Bal. ⁊ Ange. tangunt an in teſta-
mentis cōditis extra romanum imperiū requirantur ſeptem te-
ſtes prout requirunt ll. romanorum, ſi teſtator erat ſubiectus ro.
imperio, an vero ſufficiat eſſe ſeruatos mores illius loci. Bar. in l.
qui a latronib. de teſt. dicit qđ teſtamentum factū in loco hoſti-
li Rom. imperij, vt inter ſaracenos, non valeret ſcdm illas cōſue-
tudines, niſi ſolennitas iuris, ciuilis perficeret. Sed Bald. dicit
hic ſe conſuluiſſe ſuper quodā teſtamento facto inter ſaracenos
dummodo habeat illa que ſunt de iure gētiū qđ vbique viget q2
ius gentium vbique eſt bonum ⁊ equū. Et cum hoc trāſit Pau.
de Caſtr. nec alle; conſ. Ego inueni vbi ipſe Bald. conſuluit ſuper
quodam teſtamento facto in damaſco a quodā anchonitano cum
ſex teſtib. vbi dicit primo videri qđ teſtamentum valeat, deinde
domi. Jaco. de Are. ⁊ Old. dicunt qđ aduena, q2 caſu inter fide-
les teſtatur, debet ſm ius Ro. teſtari, ſi de imperio Ro. eſt. Ideo
hūc paſſum dimitto, ⁊ dico qđ vbi negatur teſtamētum factum,
non ſufficiunt ſex teſtes, nec quo ad teſtamentū, nec quo ad lega
ta teſta. ⁊c. latius ibi vide, ſcilicet conſi. clxiij. iij. li. incipi. in Chri
ſti nomine, in damaſco non ſeruatur ius Romanum.

LEX III.

Ejus quod. Facienda eſt copia eius partis
teſtamenti que pertinet ad peten-
te, n ſine die ⁊ conſule. hoc dicit.

LEX IIII.

Codicillos. Codicilli petuntur aperiri eodem
modo, quo teſtamenta. hoc dicit.

De edict. diui Adria. tol. Rub. XXXIII.

¶ Poſt apertum teſtamentum, ⁊ aditam hereditatem, petit ſcri
a ptus heres ſe mitti in poſſeſſionem, qđ olim fiebat ex edicto diui
Adria. quod eſt ſublatū, ideo ponitur hic tit. de edi. diui Adri.
toll. ⁊ quemadmodum ſcriptus heres in poſſ. mittatur.

ADDITIO.

a POMA. ¶ De edicto. Adita hereditate reſtat, vt heres inſtitu
tus mittatur in poſſeſſionē rerū hereditaria. ⁊ ſuper tali miſſione
tractat edictum diui Adria. toll. Imperator tamē nō ponit hic,
de cōſeruando, ſed tollēdo. dicebat, niſi ſcriptus heres poſtulaſ-
ſet ſe mitti in poſſeſſionē, nō aliter fieri, niſi republice daretur vi
ceſima pars hereditatis, ⁊ multe eſſent, interpretationes, ⁊ diſtin
ctiones circa dictū factum, hodie ſublato edicto fit miſſio in poſ-
ſeſſionem rerum hereditariarum, ſub diſtinctione tñ l. fin. eod tit.

LEX I.

a **Etiam inter.** Inſtitutus mittēdus eſt in poſ
ſeſſionē antequam ſubſtitutus,
hoc dicit, vel aliter. In adipiſcēda poſſeſſiōe, inſtitu
tus[a] ſubſtituto preferē. hoc dicit. ¶ Opp. inſtitutus,
ſub conditione habet bonorum poſſeſſionem ſecun
dum tab. ſed ſubſtitutus eſt ſub cōditione inſtitutus, ergo debet
habere bonorū poſſeſſionem. probatur in l. ij. §. ſi ſub cōditione.
ff. de ſecund. tab. Solutio, ibi loquitur in eo, qui eſt īſtitutus ſub
conditione in primo gradu, vnde non eſt aliquis, qui eū precedat.
Facit ad hoc l. ſi quis inſtituatur, circa princip. ff. de here. inſti.
¶ Opp. de l. iij. §. fi. de lib. ⁊ poſth. vbi ſubſtitutus inſtituto pre
fertur. Solu. Dicit gl. ibi primus gradus inſtitutionis erat nul
lus preteritione, hic ſecus. ¶ Cōtra hanc ſolutio. opp. qđ vitium
preteritionis, nō impedit miſſionem in poſſeſſionē, vt j. l. prox.
etiam a primo gradu filius ſit p̄teritus, tamē inſtitut⁹ in primo
gradu deberet mitti i poſſeſſionē. Sol. l. pxi. j. loqtur, ⁊ debet intel
ligi, niſi vitium preteritionis appareat ex ipſo teſtamēto, vt ſta
tim dicam j. l. proxim. ⁊ j. l. fi. ſed in caſu. l. contrarie, ex ipſo teſta
mento apparebat, qđ ex primo gradu erat preteritus, a ſecundo
filius erat exheredatus. vnde in ipſo teſtamento fiebat mentio
l. ij, ⁊ ſic apparebat filium preteritū a primo gradu. ¶ Ce.
opponi. Inſti. de vulga. ſubſtit. §. fi. vbi admittitur inſtitutus
ſubſtitutus, vt l. ſi paterfa. ff. de heredi. inſtituen. Sol. Ibi ſpe
cialis caſus, in quo admittitur concurſus inſtitu. ⁊ ſubſtit. Ra
tio ibi patet, ⁊ dixi in l. cum. proponas. ſ. de heredi. inſtit. Prete
rea ibi loquitur in petitorio, hic, in poſſeſſorio. Querit glo. quid
in proprietate? Dicit gl. certe idem, q2 quandiu locus eſt inſtitu-
tioni, nō eſt locus ſubſtitutioni, vt l. quādiu. ff. de acquiren. here
ditate. Quid in legato? Dic idem vt habes in gloſſa tua.

ADDITIO.

a ¶ Inſtitutus. Sed quid ſi primo eſt ſcriptus ſubſtitutus quam
inſtitutus. Specu. dicit, nihilominus heredem prius mittendum
in titu. de teſta. §. fin. verſi. quid ſi primo.

LEX II.

2 ☞ Falſi exceptio, non impedit iudicium poſſeſſorium.

Quamuis. Hec eſt notab. lex. Vitiū te
ſtamenti inuiſibile, qđ requirit altiorem indagi
ginem, non impedit ſcriptum heredem mitti in poſſeſſio
* nem*, h. d. Contra l. noſtram oppo. Primo ad primum, de regu
iur. c. dolo facit. ff. de doli excep. l. dolo. Sed ſi teſtamentū eſſet nul
lum ex cauſa preteritionis ſcript⁹ heres deberet reſtituere
bona, ergo dolo facit, q2 petit. Gl. optime ſoluit, hoc eſt verum
a vbi filius ſit paratus incontinenti probare.[a] Iſte enim queſtio
b que requirunt altiorem[b] indaginem, non impediunt iſtud iudi
cium